

HUMÂYÛN
(Muharrem ilâhîsî)

EV SAT

ŞİKÂRİZÂDE AHMED EF.

Yâ : yâ Re sô : lal
Gö : gör me ye : an

lah- bi ze- gör-
lar- da hî ru-

net. ti a : sı
zi- ki ya : met-

üm. me tin.
şef- ka tin-

yâr yâ Re sô : lal
yâr yâ Re sô : lal

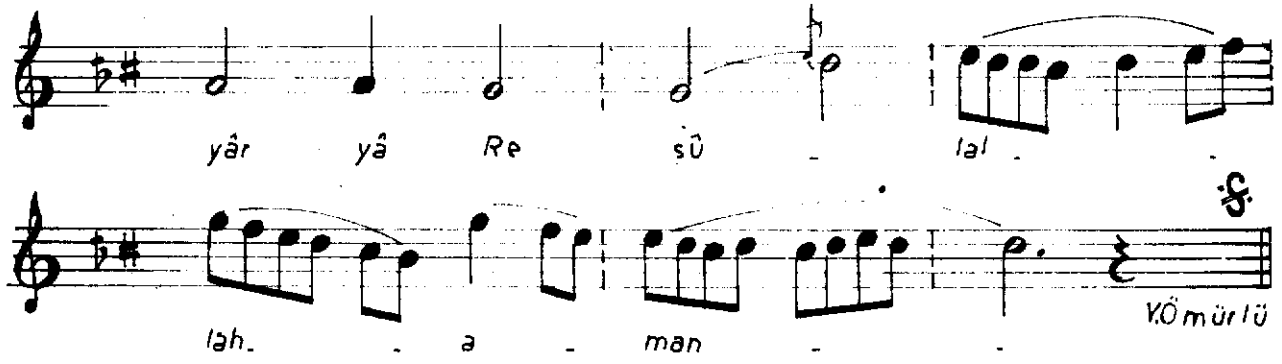
lah- a man :
lah- a man

Ker ker be lâ : da

ger gö rey- dîn

yâ Mu ham- med

ha- li miz-

Yâ Resûlallah bize gör n'etti âsî Ummetin
(Yâr yâ Resûlallah aman)
Görmeye onlar dahi rûz-i kıyâmet şefkatin

Şah Hüseyn'in ettiler hâke berâber cismini
Kılmadılar ol münâfıklar senin hiç hürmetin

Kerbelâ'da ger göreydîn yâ Muhammed hâlimiz
Tâ kıyâmet sâkin olmazdı bizimçün firkatin

Kim ki âlem fahrinin evlâdına buğz eyleye
Yâ İlâhî eyleme ana müyesser cennetin

Biz muhibb-i hânedân-ı Mustafâ'yız SEYFÎ'yâ
Rûz ü şeb nesl-i Resûlullah olsun midhatin (l)